

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים פג.

מסורת הש"ס

(א) תיב ציו פיה היד, (ב) לעיל לו, (ג) תיב אחרי פרש היד עיש, (ד) סנדהל (ל) (ס) תיב צו פיה היד, (ז) שם היה, (ח) שם היו, (ט) יומא מד, (ע) ויקרא ד, י, (י) ועיל מל; כמו הי אלן ונרשש שם ויהא מדיק רשי האל, זיק עיש, (כ) (ועיל עלמל: חללללללללללל) (ל) (ועיל מו עיזוכ מל. דיה רי יהיה פסחם על דיה ריש דף קנו: דיה עמלס מדיק מד. דיה עמלס מדיק מד.

שיני" נוסחאות

[illegible]

הַיְיטוּלָא לְמִזְבֵּחַ. לְחֹזֶק שֶׁבַע עַל טִיבָהּ וּמִתָּן ד' עַל קִרְוָתָיו כְּדִמְכִיז (וְיִקְרָא מִן) יִצְחָק אֵל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לְפָנֶיךָ יְיָ וְיִסְפֵּר עָלָיו וּמִתָּן זֶה מִזְבֵּחַ הַהוּא בְּכִפְרָא בְּיִצְחָק לְיָהּ (וְיִסְפֵּר דְּנָח) וְאִמְרִינָן הָסֵד לְהִכִּיז כְּמִיז יִצְחָק עַד דְּנִפְקִי מְכֻלֵּיהּ מִזְבֵּחַ שְׁלָא יַעֲמִיד בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וּלְפָרְכֵהּ בְּשַׁעֲת מִמֵּנוּת הַמִּזְבֵּחַ אֵלֶּה הַבֵּינִי הַמִּזְבֵּחַ לְפָנֶיךָ לְעַד הַמִּזְבֵּחַ: **אוֹסְפֵה חַד מִקְוֵס הוּא.** שְׂאִין הַפֶּסֶק (מִזְבֵּחַ) יֵצֵא יְצִימִים וְלֹא הוּיָא הַכְּסֵה יֵצֵא שְׁלָא בְּמִקְוָמָה: אוֹ דִּילְמָא. רַחֲמֵנָא שְׂרִיף שֶׁנִּי מִקְוָמוֹת דְּכִמְכִיז בִּיהּ יִצְחָק: ה"ג כ"ב ר' אֲלִיעֶזֶר אֹמֵר נֶאֱמַר כֹּאן לְכַפֵּר בְּקִדְשֵׁי וְנֶאֱמַר לְכַפֵּר בְּקִדְשֵׁי מִהֵרָא לְכַפֵּר בְּשֵׁלָא כִּיֹּסֶר אֶף כֹּאן בְּשֵׁלָא כִּיֹּסֶר דְּכִמְכִיז אֹמֵר

והוציא^א למזבח והכניס מהו הכא וראי חד
מקום הוא או [דילמא] יציאה קרינא ביה
תיקו: ונכנס לכפר: ^בתניא רבי אליעזר אומר
נאמר כאן יכפר ^ג בקורש ונאמר להלן יכול
אדם לא יהיה באהל מועד בבואו לכפר
בקורש מה להלן בשלא כיפר אף כאן בשלא
כיפר רבי שמעון אומר נאמר כאן יכפר ונאמר
להלן ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת
אשר הובא את דמם לכפר מה להלן בשכיפר
אף כאן בשכיפר במאי מפיילי מ"ם דיני
חט מותי ואני דיני חט מרפוי: ומ"ם דיני

הדרך על כל הובחים

המזבח מקדש ב'. רבי יהושע ורבן גמליאל אמו לפרושי
הן רישא ובי האי גוונא בחוקת הכהנים
(ב"ב כח.) דרבי ישמעאל ורבי עקיבא
המפרשי צביטא חזקה דרישא (ל=):

היא העולה. פירש בקונטרס היא משמע צהייתה תהא משעלמה על מוקדה וקסה דנגמרא משמע דהיא מיעוטא הוא ולא ריבויא אלא תנא אואת תורת העולה סמיך:

חטאת חטאת דכרי רבי יהודה רבי מאיר
אומר אינו צריך הרי הוא אומר ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת שאין
תלמוד לומר לכפר מה תלמוד לומר לכפר - לימוד על כל המתכפרים
שהשורפן מטמא בגדים ורבי יהודה לכפר לא משמע ליה מאי טעמא לאו
משום דמיבעיא ליה לגזירה שוה:

הדרן עלך כל הזבחים שנתערבו

המזבח ^אמקדש [את] הראוי לו ^ברבי יהושע אומר: כל הראוי לאישים אם עלה לא ירד שנאמר ^גהיא העולה על מוקדה מה עולה שהיא ראויה לאישים אם עלתה לא תרד אף כל שהוא ראוי לאישים אם עלה לא ירד ^דיבן גמליאל אומר כל הראוי למזבח אם עלה לא ירד שנאמר היא העולה על מוקדה על המזבח מה עולה שהיא ראויה למזבח אם עלתה לא תרד אף כל דבר שהוא ראוי למזבח אם עלתה לא תרד ^האין בין דברי רבן גמליאל לדברי רבי יהושע אלא הדרם והנסכים שרבן גמליאל אומר לא ירדו ורבי יהושע אומר ירדו רבי שמעון אומר הובח כשר וגסכים ^ופסולין הנסכים ^זכשרים והובח פסול אפי' ^חזה וזה פסולין יהובח לא ירד והנסכים ירדו:

[illegible]

הדרן עלך כל הזבחים

המזבח מקדש. אפילו דבר פסול שעלה למזבח קדשו המזבח יעשות לחמו ואין מורידין אותו: **אם הראוי לו.** משהוברר לחקו, ובגמרא [נ] יפרש למעוטי קמ"ס של קדשו ככלי לאחר קמילה של הוברר לחקו גבוה דא"י דקדישה המנחה כולה ככלי אין זה חלק גבוה ברור שאין המנחה קריבה כולה ובקמילה בלא מתן כלי אין זה מצורר למזבח: **רבי יושע אומר כו.** הני תנאי פליגי בפירושא דלח הראוי לו דקמחא דמתימין רבי יו סתם מתימין את הראוי לו למעוטי שאין ראוי לו והדר מפרש ומאי ניהו ראוי לו לרבי יושע ראוי לאישים שנפסל ולא ידע פסול וקמ"ס פסולין שאין ראוי לאישים ור"ג כל הראוי למזבח נפסל אפילו דם וגסיס ואין לו חלק גביר כלל מזה ממש ומאי ניהו קמ"ס שאין קדש מעוט ביה: **כלי.** לאישים. **לכא.** דבר שהוא למוקד וטעה לו ה"א בחייתין היא ולא ירד. היא משמע בהיותו חסא משעלתה על מוקדה: **אף כל שראוי לאישים.** לאפוקי דם וגסיס (פסולים) דמפרש בסיפא אין בין דבר ר"ג לדבר רבי יושע אלא הם והקיסם: רבי שמעון סבירא ליה בגסיס ש' וזה רבי יושע (וצדק) ובגסיס החזין כפי עמלן כרין גמליאל ולאו ממוקדה י"ף אלא טעמא אחרינא חית ליה דמפרש בגמרא [נ]. **אם הוכח כשר והנסכים פסולין.** כגון שיאזל או נטמאו: או הוכח נפסל והנסכים כשרין. הואיל והם צאים בגללו נפסלו עמו ונטלה חורת הקרנה מהן: הוכח לא ירד. דמזבח קדשו: והקיסם

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פרק ב מהל' פסח"מ
הלכה יד:
ב ב מ"י פרק ה מהל' פסח
הלכה ד:
ג ג מ"י פרק ג מהל' פסח"מ
הלכה ג:
ד ד מ"י שם הלכה יד:

תורה אור השלם

- [illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

בשבת או בשבת כבוד. מי לפי
דף ט' תרצה הוא
הקולל ב' דקות וקצת הוא ר"ח
ירמיהו וכן כנחה מקומות ר"ח
מישני. לכן נראה שזוהי מורה
העולה ספך מורה לוח ללשון,
ואם דמיוני ר"ח מוסר דורש ללשון
ל' הלא לחשים, מורה מורה ל'
סדר נספח ל' חולל מורה מורה
ותנע דורש ר"ח מוסר עליו ל'
המורה ל' מוסר דורש ר"ח לוח
המורה ל' מוסר דורש ר"ח לוח
ל' מוסר דורש ר"ח לוח ל'
ותנע ר"ח לוח, לוח ל' מוסר ל'
סדר מוסר מורה מורה דורש